

REDACCIO:

Josep Pallach
26, Rue de Constantinople-PARIS 8^e

ADMINISTRACIO:

Antoni Iborra
13, Rue Bassano - PARIS 16^e
C. Ch. Postaux 4163-90 - PARIS

FEDERACIO

DEMOCRACIA

SOCIALISME

Endavant

ORGAN CENTRAL DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

FONS
JOAN SOLER

Editorial

LA GUERRA O LA PAU ?

"El veritable combat del temps present, no és pas el del capitalisme i el del comunisme; és el del socialisme i el del totalitarisme stalinista.

Aquesta frase d'un dels darrers articles de Blum incitá a la reflexió, en aquest primer de Maig que, arreu d'Europa s'alça com un gran interrogant amenaçant l'esdevenidor.

Contradiu, en realitat la voluntat pacífica del socialisme? Nega l'esperit pacifista del primer de Maig, al posar als socialistes a primera línia del combat contra la dictadura totalitària d'un partit?

No ho creiem gens. Pensem, al contrari, que establint tan clarament - el dilema del nostre temps, el líder socialista indicava precisament l'única possibilitat de salvar la pau i la llibertat.

El capitalisme, en efecte, és incapaç de menar aquest combat. Per gran que fos la puixança industrial del bloc dominat per aquest sistema econòmic, qui no veu que l'implacable desenvolupament de la lluita de classes, inherent a la seva existència, dona al partit que l'utilitza demagògicament, la millor arma al servei de l'altre bloc? Cada reculada del socialisme a Europa ha significat per ara, únicament, nous punts a favor de Rússia. I això, en primer lloc a Espanya.

La llibertat la salvarem doncs

organitzant la justícia social. Tota altra defensa - sobretot en els països europeus, i vagi aquesta afirmació pels que ens diuen utopistes -, fallarà per la base si posa en perill les exigències mínimes d'aquesta justícia. Aquest és el gran problema dels organismes europeus que s'han intentat muntar i que no arriben a quallar precisament perquè no saben - o no poden - resoldre'l.

I salvant la llibertat, el socialisme salvarà la pau. Perquè aquest combat del qual parlava Blum, si bé no és menys implacable que la guerra freda o calenta, es mena amb altres armes que les que posa en joc la màquina dels imperialismes. El secret del destí de l'home, en aquest mes de maig 1950, no el posseeixen pas ni les Conferències de ministres ni les reunions d'Estats Majors. Avui com ahir, el porta a les entranyes la lluita diària dels militants socialistes i sindicalistes que, arreu del món, es batien per la democràcia al costat de la classe obrera.

.....
.....
.....
.....
.....

Maig 1950

LES JORNADES D'ESTUDI DEL MOVIMENT EUROPEISTA- Els dies 28, 29 i 30 d'abril, han tingut lloc a París les Jornades d'Estudi del Consell Federal Espanyol del Moviment Europeu. El tema de les Jornades era "Espanya i Europa", i entorn d'aquesta qüestió s'aprovaren una sèrie de resolucions molt interessants en el pla polític, econòmic, cultural i jurídic.

Diversos companys de la secció de París assistiren a les reunions i participaren activament a l'elaboració de les penències i als treballs de les Comissions. A mesura que les rebem donarem un extracte de les resolucions aprovades, les quals -repetim-ho- obren moltes perspectives pel futur del nostre poble, en el seu esforç d'integració europea.

EL CONGRES DELS INVALIDS I MUTILATS CATALANS- A finals del mes d'abril, tingué lloc a Agde el Congrés de l'Agrupació Catalana d'Invalids i Mutilats. Assistí a les reunions, cordialment invitat pel Consell Directiu de l'Agrupació, el company Serra i Moret, President del Parlament de Catalunya, el qual fou nomenat Primer Membre d'Honor de l'Agrupació.

En el pròxim suplement publicarem les resolucions adoptades pel Congrés. No cal dir com desitjem el màxim d'en cert al nou Consell Directiu de l'Agrupació.

EL CENTRE CATALÀ DE XILE- En la renovació de càrrecs efectuada en la darrer Assemblea General del Centre, foren elegits membres del Consell Directiu els companys Pelai Sala i Josep Esteve. La importància del Centre és particularment remarcable en un lloc com Xile, on la colònia catalana es ben nombrosa. És al Centre Català que correspon, naturalment, la tasca d'aplegar les voluntats catalanes de Xile, entorn de la Delegació recentment creada per la Generalitat.

CONFERENCIA DE SALVADOR SERRA A TOLOSA- El company Serra inicià a Tolosa el passat dia 30 d'abril la tanda de conferències que anunciàvem en el darrer número del periòdic. Serra plantejà el problema de la construcció d'una Europa socialista que salvi les essències de la Justícia i de la llibertat, enfront del totalitarisme soviètic i del capitalisme americà. És això possible, en l'actual situació, sense caure sota la influència d'un d'aquests blocs?

El tema és naturalment interessant i, en el fons, és el problema central del nostre temps. És per això que la discussió política provocada pel seu plantejament ha d'ésser fructuosa per tot-hom.

AVIS ALS COMPANYS ISOLATS DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA- L'esforç de reorganització del Moviment continua. I si, francament, estem satisfets del resultat aconseguït fins ara, no per això hem de deixar d'insistir prop de tots els adherents isolats del Moviment a fi de dir-los que es posin directament en contacte amb el Comitè Executiu, escrivint al company Iborra el qual els transmetrà la nova carta de militant i als donarà les instruccions orgàniques oportunes.

Igualment preguem de nou a tots aquells que coneixen adreces de companys que hagin canviat de localitat, vulguin transmetre'ns les noves direccions.

PRIMER DE MAIG A CATALUNYA- Els nostres llegidors trobaran adjunt al present Endavant, el Manifest que els nostres companys han repartit profusament a Barcelona i comarques. Expandint a l'Exili el manifest que ha circulat per les fàbriques, els tallers i el camp de Catalunya, afirmen la total solidaritat que uneix als treballadors catalans, de dins i de fora de la pàtria.

L' ANY SANT I LES SANTE DIVISES.

La lectura de les estadístiques referents a la nacionalitat dels viatgers que han anat a Roma, no fa que doni gaire bé la catolicitat dels espanyols. I confirma el seriós conflicte que ha sorgit amb algun bisbe desitjos de portar les cvelles a beneir a Roma. La manca de divises del Govern del Caudillo els ha obligat a quedar-se a casa.

LA REVISTA TU.

Igualment, el xoc entre el cardenal primat i la censura falangista, a propòsit de la Revista TU, organ dels "cbrers" d'Acció Catòlica, ha preocupat durant un cert temps els medis catòlics pro-franquistes. El Cardenal no volia que passés per la censura, preferia saberdar la Revista. Finalment, com sempre fins ara, han arribat a un compromís. TU no es sotmetrà a la censura, però deixarà els seus atacs contra la immoralitat del règim. Els bisbes espanyols continuen nedant i guardant la roba.

VISITES AL PAPA O L'AUDIENCIA D'UN REI.

La informació que donem ara ens ha arribat de Roma per conductes fidedignes. Assigura que quan el Pretendent prengué veure al Sant Pare, de manà audiència directament, a través de l'Ordre de Malta, de la qual en Joan és "Comendador". El Sant Pare i el seu representant protocolari no acceptà la demanda i el pretendent fou obligat de demanar-la a través de l'ambaixada franquista.

Evidentment, per part del Vaticà, el fet es presta a molts comentaris. Continua la política "d'una fe freda i una de calenta"? O es un simple fet d'etiqueta?

Per part del Pretendent, les interpretacions ja son mes facilis.: continua jugant amb dues cartes, i quan una li falla té l'altra a punt?

NOUS ATACS CONTRA ELS MAÇONS

Aprofitant una article del pare cc Cordovani, "teclgo del papa" li diu Criterio, portant veu d'ífacs d'Acció Catòlica, - els trabucaires espanyols fulminen de nou contra els franc-maçons. El corresponçal del New-York Times, atribueix aquesta recrudescència dels atacs a una nova campanya contra Anglaterra. Fa pocs dies, en efecte, que a la catedral de València, un capellà qualificà de maçó al rei angles. De maçó, evident ent que ho és. Com Truman, al qual tot és respatljar. I com ho era Cabanelles, un dels iniciadors del Movimiento.

LES TARIFES FERROVIARIES;

L'augment de tarifes ferroviaries ha estat important: 40% sobre els preus dels viatgers, 93 % sobre els de les mercaderies i 103 % petita velocitat. Donat l'estat general dels transports, l'augment servirà únicament per augmentar els seus iels ferroviaris, que prou ho necessiten: 8000 ptes anuals un cap d'estacio, 4500 un factor, 10 ptes diaries un mosso.

Pel que fa als accidents, recordem que durant els darrers tres mesos s'han registrat 17 accidents. Els més recents: descarrilament a Cordoba, 11 morts, trenta ferits; descarrilament a Pajares, 20 morts, mes de 100 ferits.

La culpa és també dels rojcs?

EL CONGRES DELS N.E.I.

Al Congrés dels Partits Democrates Cristians hi assistí una nodrida representació del Partit Nacionalista Base. Es important qubratllar que tant el discurs de De Gasperi com el de Taviani, secretari del partit italià, condemnaren a Franco, comparant-lo a Hitler i a Mussolini. El Pacte del Mediterrani continua als nuvols. Per Franco almenys

CONFLICTE SOCIAL AL CLOT.

A la fabrica textil, Ribes, S.A., els treballadors menors d'edat cobren exactament, 18 pessetes setmanals. Feren una petició d'augment de salari, i la direcció s'hi negà.

Els obrers decidiren fer la vaga de braços caiguts. La policia intervingué i detingué bon nombre de participants. Naturalment el "sindicato verti cal donà la rac a l'empresa.

TITOLS DE NOBLESIA ALS COMPADRES.

Franco continua essent generós i apai vagant el malhumor d'alguns generals, amb diners o amb "honores".

Recentment ha nomenat dos nous marquesos: el de Queipo del Llano, que correspon al conegut locutor, conspirador i enamorat del bon vi, i el de S. Lluquet que ha tocat al general es trapecista que té tanta barra com ventre.

LES DARRERES ESTADISTIQUES DEL REGIM

Els anuaris oficials del 1949 donen noves dades referent al desballestament de la vida economica sota el regim de Franco, i la miseria de la immensa majoria del poble.

consum de carn: durant els darrers dos anys, el consum mitjà per habitant ha representat el 52% del consum normal durant els anys 1922-26.

sucres: el consum mitjà era de 10 kgs anuals per habitant. Actualment és de 7 kgs.

patates: la producció ha passat de 52 milions de Qm durant la Republica a 29 milions actualment.

teixits: de cotó, es produeix -incluint el destinat a l'exportació, el 88% de la producció del període 1922-26, i de llana, el 76%. La població ha augmentat actualment de 25%.

vivenda: manquen, segons les publicacions especialitzades, 2.600.000. Actualment es construeixen 24 mil anuals, comptant-hi casernes i esglésies.

Tot-hom sap que per veure troglodites, ja no cal anar a les Hudes, i que a Barcelona, a Madrid, a Bilbao abunden les coves. El nes gros es que adhoc es paga traspa.

RELACIO ENTRE PREUS I SALARIS.

Les mateixes estadistiques fixen segons les "Camaras de Comercio, Industria y Navegacion", l'augment del cost de la vida.

Sobre la base 100 el Juliol 1936, és actualment de 588.

Els salaris estan actualment sobre la base 100 en 1936, a una mitjana de 325.

IMPORTANTS CANVIS MILITARS.

Un important moviment entre els principals comandaments militars ha tingut lloc recentment.

Varela, el virrei del Marroc, no ha volgut cedir la plaça. Ocupa actualment el primer lloc a l'escala de tinentes generals, i ha estat nomenat Consejero del Reino.

Esteban Infantes, l'home de la Divisió Azul (de la qual es parlà recentment, a propòsit de les negociacions amb Rússia per a repatriar divisionarios) va a Granada. Urrutia a Valencia. Bartomeu, cap de la divisió blindada ha estat ascendit a tinent general.

Es important relacionar aquests canvis amb les insistents informacions que, referents als plans de l'Estat Major americà van circulant ja fa dies. Ultra els articles del Monde i de l'observateur del 4 de Maig, hi ha el comentari publicat pel New York Herald Tribune, habitualment ben informat sobre l'intent que farà Acheson a la Conferencia dels Tres per aconseguir que anglesos i francesos acceptin que els E.U. adquireixin bases a Espanya. Segons el corresponal de Reuter a Madrid, es tractaria d'assegurar el rearmament d'almenys 6 divisions espanyoles capaces de cobrir els Pirineus. Segons aquest corresponal, els cercles madrilenys afirmen que per transformar Espanya en una base militar important es necessiten de 7 a 800 milions de dolars.

"L'obstacle, acaba dient, és essencialment, d'ordre politic"

Podrà vencer-lo a Londres el minstre americà?

LA DESCOMPOSICIO DEL P.S.U.C.

A mesura que van passant els dies, la lluita dels dos equips que es disputen els favors del Kominform, va prenguent un caracter mes indecent. La banda Concrera, Valdes, Marlés, es mostra totalment incapaç de precisar una plataforma politica i ideologica que dongues als militans que fins ara han portat engruyats, les racns de l'escissio.

No. Es tracta d'una simple baralla entre la mateixa gent; per això contesten a l'insult amb l'insult, i a les crides al Kominform amb les crides al Kominform.

Després de la lletra a Thorez, Concrera ha apel·lat ara directament a l'organ supren del stalinisme. Al junta a la lletra, una declaracio signa de per 80 militants parisencs. La lletra és plena d'al·lusions als serveis de Concrera fets durant la guerra, i demana el testimonni de Togliatti, el qual vingue a Espanya durant la nostra guerra. Entretant, el Butlletí de dels oposicionistes, continua denunciant l'esforç de Títo com una traicio infame, i aplaudint l'assassinat de Kostov, de Rajk, etc. Es tracta simplement de ser més stalinista que els stalinistes. Evidentment, la més minima experiencia d'aquesta mena de lluites indica que Concrera ha de perdre la partida.

I és que les racns del fracàs de Concrera cal cercar-les essencialment en el fracàs de la seva tentativa de colonitzar el socialisme català. Mentre els comunistes espanyols pensaren que la tentativa d'"unificacio" que Concrera els oferí el 1936, podia reeixir, anaren guardant-lo com a lider estimat de la classe obrera. Però quan s'ha demostrat que el socialisme català es inassimilable, Concrera ha estat expulsat com una llinca espresuda. Pel que fa al grupet Maix, Arliaca, Vidiella, les armes que utilitzen,

son tan repugnants que adhuc passen la mesura del concrerisme. Que ja es dir.

Essa l'apropia filla de Concrera que han encarregat el paper de denunciar al seu pare:

El meu pare morí el dia que va netejar el traïdor Concrera"

"sentí contra ell l'odi sagrat que tot comunista ha de sentir contra els agents vils de l'enemic reaccionari i imperialista."

I heus aci com els metodes mes degradants de la policia russa -la denuncia dels pares pels fills s'ha introduit a Catalunya. Es urgent expulsar-los, de manera que no puguin mai més intentar, com ho feren un dia, enverinar el nostre clima social i podrié per dintre la lluita del moviment obrer.

El P.S.U.C. acaba com havia d'acabar quan al bolxevisme s'oposa l'acció segura i perseverant del moviment socialista.

=====

EL P.C. ESPANYOL TAMBE FA AIGUES,

Naturalment, aquesta d'integracio de l'aparell stalinista no és exclusiu de la península. El comunisme es un corrossiu que quan troba un obstacle es desintegra ell mateix. La reconstruccio del P.S.O.E., ha fet fet impossible l'obra confusionista que emprehueren amb les J.S.U. I ara es el P.C. el que es demà. Unes declaracions de Montiel, diputat i ex-membre del C.C. del P.C.: indiquen aquest estat de descomposicio. Dels 23 diputats comunistes que hi havien al Parlament, 5 son morts (Diaz probablement "suicidat") i dels 18 restants, 10 han estat expulsats o han marxat del Partit. Tres, dels que resten, estan en situacio d'oposicio. La majoria de membres de C.C. han estat expulsats o han marxat voluntariament.

=====

ON SON ELS PIRINEUS?

Es reuneixen aquests dies a Londres els ministres d'Afers Exteriors dels tres països determinants del Bloc Occidental: U.S.A., Anglaterra i França. Tot fa preveure que la "questió espanyola" serà evocada en la reunió. No ens fem il·lusions: no se'n parlarà pas perquè la consciència dels ministres es morfon turmentada pel sofriment del nostre poble. Però se'n parlarà simplement perquè la situació estratègica d'Espanya exigeix que se'n parli i que s'intenti resoldre el problema de la seva incorporació als plans de defensa d'Europa.

Es evident que la repugnància envers el franquisme continua fent impossible la integració de Franco al Pla Marshall i al Pacte de l'Atlàntic. El vot del Senat americà ha impedit de nou àdhuc la donació d'aquesta almoïna que els "senadores amigos" volien fer passar. Però no poden trobar-se camins indirectes per arribar a la mateixa fi? El perill existeix. S'ha parlat d'una cessió de bases militars, d'aerodroms, i per part de Franco - d'un pacte bilateral econòmic-militar. La valor estratègica dels Pirineus i de les bases mediterrànies i atlàntiques, fora l'esquer per atrapar un Estat Major que no pot oblidar, malgrat tot, que la valor estratègica de certs territoris depèn sobretot de l'estat d'esperit dels que hi viuen.

Entenem-nos bé. Els Pirineus, per sort o per desgràcia són en part a Catalunya i bon nombre d'aquestes bases militars de les quals sovint es parla són també catalanes. Pot creure algu, mitjanament enterat de la realitat social i política catalana que de tot això se'n pot disposar -en cas de conflicte- tractant amb qualsevol generalito espanyol?

Fa exactament 250 anys que Lluís XIV va pensar-se quelcom de semblant i es va atrevir a abolir els Pirineus amb una frase que tots els infants aprenen a l'escola per riure's de les il·lusions dels reis i dels poderosos. "No hi ha Pirineus", digué. I necessità 14 anys per entrar a Barcelona. No resultés que ara que es vol que hi hagi Pirineus - i en virtut de la mateixa força que Lluís XIV aprengué a mesurar; la voluntat catalana - les muntanyes misteriosament obrissin les portes quan més falta farien que restessin closes.

No. Cal que això no pugui passar mai. Però és amb el poble català que cal entendre's per disposar de les muntanyes, del mar o de la plana catalana. I per entendre-s'hi - diguem-ho desseguida, car el nostre poble no mercadeja pas la seva llibertat - cal que Catalunya, primer de tot, gaudint de la seva plenitud de sobirania, compregui clarament que en el combat on voldria portar-se-la, s'hi juga quelcom d'essencial. Estranyarà a ningú que repetim que, per començar-ho a comprendre, primer de tot, cal que el nostre poble sigui lliure?

Es ben modestament que els socialistes alcem avui la nostra veu per afirmar que els Pirineus són en part a Catalunya i que tantmateix, caldria que ho tinguessin present els senyors que ens els mopes només hi veuen dibuixos estratègics. No és pas la menor tragedia de la nostra política que quan els esdeveniments truquen a la porta de Catalunya, no hi hagi veus amb major ressonància per a contestar. Però que no en dubti ningú: la unanimitat catalana - excluint el petitíssim nucli del partit rus - es total pel que fa a aquesta qüestió. Afirmant avui aquest criteri no fem res més que avançar-nos a la seva manifestació pública i expressar-la en moments particularment oportuns.